

и прочетете неговата книга: „Нѣколко деня расходка на разни мѣста на България (Пловдивъ, Калоферъ, Хасково, Стара-Загора, Сливенъ, Чирпанъ и пр., печатана най-напрѣдъ въ в. *Турция*, 1864—1865 г.) и вие ще се убѣдите въ това твърдене. Когато пиши за паритѣ, той посочва на необходимостта у насъ да помислимъ за нашето индустриално-икономическо продигане, безъ което нѣма напрѣдъкъ духовенъ. „Да не дойде, каже Богоровъ, работата до тамъ щото народътъ, както въ Австр.-Сърбия, на проповѣдитѣ на единъ владика въ черкова, извикалъ: „Лѣпо, лѣпо, ал ми исками пари.“ Въ своитѣ расходки той вижда и пише за всичко: какъ живѣе народа, какъ се труфи, какво носи (носия), какъ се храни, какъ пести, какъ троши паритѣ си за което не трѣбва, какъ и отъ гдѣ намѣрва пари, какви произведения се раждатъ и правятъ, въ кои има полза, кои да се не истрѣбятъ, кои да се подновятъ. Той не забравя да говори за хигиеническата страна на живота: банитѣ, хамамитѣ. Срѣщатъ се и нѣкои етнографически бѣлѣжки. Единъ отъ първитѣ наши книжовници, който е подкачилъ да пиши така, както пишимъ и днесъ, който е далъ най-рано обликъ на языка ни е — Богоровъ. Той е единъ отъ основателитѣ на съврѣмения нашъ писменъ говоръ. До него Фотиновъ и други пишахъ на славяно-болгарски; Богоровъ взе да пиши по български йоще на 1840 год. а наедно и слѣдъ него подзехъ и писахъ и други...

Да кажемъ нѣколко думи за първитѣ български вѣстници на Богорова. — Азъ не съмъ видѣлъ нито „Бълг. Народ. Извѣстникъ“, нито „Бълг. Орелъ.“ Споредъ г. А. Тодорова (№ 104 книгопись) най-напрѣдъ е излѣзълъ подъ названieto „Българский Орелъ“ единъ първий брой на 20 април. 1846 г. въ Липиска, въ тискарницата на Брейткопфа и Хертеля. Вторий брой съ измѣнено име: „Български Народенъ Извѣстникъ“ (изважда Иванчо Андрѣевъ — Д-ръ Ив. А. Богоровъ) въ тискарницата на Фр. Рюкманна, 1846 г., на 20 септ. А третий се явилъ пакъ съ първото име на 1-й януарий 1847 г. „Тоя вѣстникъ, казва г. А. Т. (тамъ же) бѣ прѣнесенъ по-сѣгнаѣ отъ И. Андрѣевъ въ Цариградъ, гдѣто излязаше подъ името „Цариградски Вѣстникъ.“ Споредъ Шоповъ („Цариград. Вѣстникъ“, бр. 99 отъ 1851 г.) Богоровъ е издавалъ „Бълг. Орелъ“ въ Липиска йоще въ 1843 г. Но това свѣдѣние отъ нигдѣ не се потвърждава.

Небезинтересно е да приведемъ слѣдната оцѣнка, направена отъ В. Априлова за Богорова и неговата първа дѣятелность йоще въ 1846 год. (Любословіе II 140 стр.) „Г-нѣ